

■ † Ἡ Ἁγία Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει Σου, Κύριε!»*

Ἀπόστολος (Πραξ. α' 1-8)

Τὸ μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ᾧ Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος Ἁγίου οὓς ἐξελέξατο ἀνελήφθη· οἷς καὶ παρέστησεν Ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν Αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. **Καὶ** συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Πατρὸς ἣν ἠκούσατέ Μου· ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. **Οἱ** μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων Αὐτὸν λέγοντες· **Κύριε**, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; **Εἶπε** δὲ πρὸς αὐτούς· **Οὐχ** ὑμῶν ἐστι γινῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθέ Μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρεία καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. α' 1-17)

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος. **Οὗτος** ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν Θεόν. **Πάντα** δι' Αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς Αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. **Ἐν** αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων. **Καὶ** τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. **Ἐγένετο** ἄνθρωπος ἀπε-

σταλμένος παρά Θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης· οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ. Οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός. Ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ ὁ κόσμος δι' Αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ ὁ κόσμος Αὐτὸν οὐκ ἔγνω. Εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ οἱ ἴδιοι Αὐτὸν οὐ παρέλαβον. Ὅσοι δὲ ἔλαβον Αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, τοῖς πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός, οὐδὲ ἐκ θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ Θεοῦ ἐγεννήθησαν. Καὶ ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν Αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρά Πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας. Ἰωάννης μαρτυρεῖ περὶ Αὐτοῦ καὶ κέκραγε λέγων· Οὗτος ἦν Ὃν εἶπον, ὃ ὀπίσω μου ἐρχόμενος ἔμπροσθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. Καὶ ἐκ τοῦ πληρώματος Αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν, καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος· ὅτι ὁ νόμος διὰ Μωϋσέως ἐδόθη, ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο.

Πάσχα, Κυρίου Πάσχα!...

Μὲ τὴν Ἀνάστασί Του ὁ Κύριος μᾶς ὠδήγησε ἀπὸ τὸν θάνατο στὴν ζωή. «Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανῷ» τὴν Ἀνάστασι, ἀφοῦ εἶδαν στὸ πρόσωπο τοῦ Κυρίου καὶ Λυτρωτοῦ τὴν λαμπρότητα τῆς θεωμένης ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ προσκολλῶνται στὴν προκαθωρισμένη δόξα τῆς.

Ὅλοι ὅσοι πιστεύουν εἰλικρινὰ σὲ Ἐκεῖνον μὲ ὄλη τους τὴν ψυχή, ἄλλαξαν τὴν ὄψιν τους μὲ τὴν δύναμιν τῆς Ἀναστάσεώς Του.

Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Αναστάσει Σου, Κύριε!...

Οἱ Ἄγγελοι ὑμνοῦν, χαίρονται μαζί μας, προσβλέποντας στὸ πλήρωμα τῆς συνάξεώς τους.

Ἀξιώσέ μας, Κύριε, νὰ Σε δοξάσουμε ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ ἀνασπθέντα, νὰ θεωροῦμε τὴν Ἀνάστασί Σου ὡς ἀνάχωμα στὴν παρακαμψία μας, ὡς τὴν ἀνατολή τῆς καινῆς Ἡμέρας καὶ τῆς μελλούσης αἰωνίας Δόξης, ὅπου πορεύθηκες πρὶν ἀπὸ ἐμᾶς μὲ τὴν Ἀνάστασί Σου, γιὰ χάρι μας.

Ἦχι μόνο τῶν ἀνθρώπων ἡ γλῶσσα, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀδυνατεῖ νὰ ἐκφράσῃ τὸ ἀνεῖκαστο Ἔλεός Σου πρὸς ἐμᾶς, πανένδοξε, ἀναστημένε Κύριε!

(*) Ὁσίῳ Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 130-132, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.